

Πατρών Χρυσόστομος: «Ἡ Πόλις οὐχ ἔάλω»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)



Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Πατρών ετέλεσε τη Θεία Λειτουργία την Κυριακή 29.5.2022, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, ο οποίος στο τέλος έκαμε μνημόσυνο υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως, του αιοδύμου τελευταίου Βασιλέως και Αυτοκράτορος της Κωνσταντινουπόλεως, Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου και των συμπολεμιστών αυτού, που έπεσαν επί των επάλξεων της Βασιλίδος των πόλεων.

Για την θλιβερή επέτειο αυτή, την αποφράδα ημέρα της αλώσεως, τους αγώνες και τις θυσίες των μαρτύρων υπερασπιστών της Κωνσταντινουπόλεως και την τουρκική σκλαβιά τεσσάρων και πλέον αιώνων, μίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος ανέγνωσε κείμενα αφορώντα στην Κωνσταντινούπολη, στο κλέος αυτό της Οικουμένης, στον οφθαλμό της γης, στη δόξα της Ρωμαιοσύνης, στην Μεγάλη Εκκλησιά, στον πόνο της πρώτης καταστροφής από τους σταυροφόρους το 1204 και στην υπό των βαρβάρων

Τούρκων άλωση το 1453.

Εμνήσθη των λόγων του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, ο οποίος γράφει για την Κωνσταντινούπολη.

«Ὡ Κωνσταντίνου κλεινόν ἔδος μεγάλου, ὀπλοτέρη Ρώμη, τόσσον προφέρουσα πολλῶν, ὅσσάτιον γαίης οὐρανός ἀστερόεις».

Ἡ Πόλις, «ἐάλω, ἀλλ' οὐχ ἐάλω» ἐτόνισε ὁ Σεβασμιώτατος. Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς καρδιᾶς μας, τῶν σκέψεών μας, τῆς Ρωμηοσύνης, τῆς ζωῆς μας, τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Εἶναι «πόλις τῆς Οἰκουμένης τό ἄγαλμα, τῆς καλλονῆς ἡ ἐστία, τό πρόσκαιρον τῆς τρυφῆς χωρίον, ἡ ξένη θεά πασῶν τῶν χαρίτων, τοῦ ἡμετέρου γένους τό ἔδαφος, τό τῶν ἀγαθῶν πρυτανεῖον, ὁμόροις τό θέλγητρον καί ἀλλογενέσιν ἡδύτατον λάλημα. Πόλις ἀγία καί μητρόπολις πιστή, νέα τε Ρώμη καί νέα Ἱερουσαλήμ ἡ αὐτή, γῆ ἀγαθή καί καλή, γῆ ρέουσα μέλι καί γάλα καί πηγὴ παντοδαπῶν ἀγαθῶν. Ὅρος τετυρωμένον καί πῖον, ὄρος δασύ καί κατάσκιον, ὄρος ἅγιον ἐν ᾧ ὁ τῶν ὅλων Θεός κατοικεῖν ἤρετίσατο». (Ἰωσήφ Βρυέννιος)

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος, μίλησε γιὰ τόν θρῆνο καί τόν κλαυθμό τοῦ Γένους, ὅπως τυπώνεται μέσα ἀπό τούς θρηνητικούς καί πονεμένους στίχους τῶν τραγουδιῶν καί τῶν ὕμνων του.

Ἐπίσης γιὰ τὴν βεβήλωση τῶν παγκοσμίου αἴγλης καί σημασίας, μνημείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως συμβαίνει μέ τὴν «Ἀγία Σοφία», τὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ μας, τόν ὀφθαλμόν τῆς γῆς, τὴν Μητρόπολη τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κατέληξε δέ, μέ ἀναφορά στὴν θυσιαστικὴ προσφορά, στὴν θυσιαστικὴ παρουσία στὴν Βασιλεύουσα τῶν ἀριθμητικῶς ὀλίγων, ὅμως τόσων πολλῶν καί γενναίων ἀμυντόρων καί ὑπερασπιστῶν, τῶν ἱερῶν καί τῶν ὁσίων τῆς Ὁρθοδόξου καί ἀμωμήτου πίστεώς μας καί τοῦ Γένους μας, οἱ ὅποιοι μέ πρῶτον τόν Παναγιώτατο καί Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο καί τούς περί Αὐτόν τιμίους συνεργάτας, Κληρικούς καί Λαϊκούς, ἴστανται ὀρθιοί, ἀμετακίνητοι, σταθεροί καί ἀκλόνητοι, ἀκοίμητοι βιγλάτορες ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν, ἡρωϊκῶν, Ὁρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐπάλξεων, στά ἀπαρτα καί ἀθάνατα κάστρα τῆς Ρωμηοσύνης.

Σέ αὐτούς πού κρατᾶνε τὴν λαμπάδα ἀναμμένη καί καταυγάζουν ἀπὸ τό ἀειλαμπές Φανάριον τὴν Οἰκουμένην ἅπασα. Σ' αὐτούς πού βαστᾶνε στούς ὦμους τους, ὡς ἄλλοι ἄντλαντες πνευματικοί τό βάρος καί τὴν εὐθύνη τῆς παράδοσης ἀτόφιας, γιὰ νά διατηρηθῇ τό Γένος Ὁρθόδοξο καί βαθειὰ Ρωμαῖικο ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Μετά το μνημόσυνο των προασπιστῶν της Βασιλευούσης, ο Σεβασμιώτατος, εδεήθη υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως,

των ευkleώς αγωνισαμένων και ηρωικώς πεσόντων κατά την μάχη της Κρήτης (1941) και για τα θύματα της φρικτής Γερμανικής βαρβαρότητας εις βάρος του αμάχου πληθυσμού της Κρήτης και την ολοσχερή καταστροφή ολοκληρώνων χωριών.

Η παρουσία του Συλλόγου των εν Πάτραις Κρητών, ήτο συγκινητική, μάλιστα δε των νέων και των νεανίδων, οι οποίοι επλαισίωσαν τις εορταστικές εκδηλώσεις ντυμένοι με τις παραδοσιακές Κρητικές φορεσιές.



«άγιο» και
κτρών.









